هراس عراقی‌ها از پلیس، بدون حضور آمریکایی‌ها

وقتی ستوان‌دوم ویل شیلدز گشت شبانه را در بغداد آغاز می کند، به یاد دارد که اگر به گشت حمله شود به جای اینکه سرعتش را کم کند باید بر سرعتش بیفزاید و یاد گرفته است که به دنبال قربانیان حملات بگردد.

شیلدز که ۲۳ سال سن دارد می گوید: «جسد هم پیدا می کنیم. به هنگام گشت سه چهار کیسه حمل جسد همراهمان هست. امیدواریم این تعداد کافی باشد.»

همکاران جوان شیلدز در این دسته نظامی از این کار ناراضی هستند. آنها اجسادی را که عموماً مربوط به مردان جوان عراقی است و ظاهر چندش آور و خونینی دارند و دهانشان باز مانده است را جمع آوری می کنند. این برشی است از فعالیت روزانه سربازان آمریکایی و عراقی که هر روز قربانیان اختلافات شیعیان و اهل سنت را از خیابان های بغداد جمع آوری می کنند. پس از آنکه حرمین امامین شیعیان در سامرا در ماه فوریه مورد حمله قرار گرفت، ارتش آمریکا بدون سروصدا به مواضعی بازگشت که مدت ها قبل از آنها عقب نشینی کرده بودند و به این ترتیب به یاری نیروهای امنیتی عراق شتافتند. به گفته یکی از فرماندهان ارشد ارتش آمریکا در عراق، رهبران عراق در ماه مارس از ارتش آمریکا خواسته بودند که در مرکز بغداد مستقر شوند. رهبران عراق نگران این موضوع هستند که تلاش هایشان برای ساخت دولت با ثبات در اثر ناتوانی در مهار درگیری های شیعیان و اهل سنت بی نتیجه بماند. ارتش آمریکا پس از سه سال مبارزه برای از بین بردن شبه نظامیان اهل سنت که ناآرامی ها را دامن می زدند هم اکنون در جبهه ای دیگر نیز مجبور به مبارزه هستند و آن جبهه چیزی نیست جز مبارزه خونین و جنایات شیعیان و اهل سنت علیه یکدیگر.

اما مسئله ای که مشکل ارتش آمریکا را در این زمینه پیچیده ساخته این است که نیروهای امنیتی که در وزارت کشور تحت فرمان شیعیان برای حفاظت از مردم عراق آموزش می بینند از جمله مظنونان به ارتکاب جنایت هستند. به اعتقاد کارشناسان، این نیروها حتی اگر به طور مستقیم دست به کشتار نزنند به هر حال متحد شبه نظامیان شیعه شناخته می شوند.

در منطقه ادهمیه بغداد که بزرگترین منطقه محل سکونت اهل سنت در بغداد به حساب می آید حدود یک چهارم از خانه هایی که با دیوارهای بلند محصور شده اند روی درهای ورودی شان این اعلامیه را نصب کرده اند: «ورود پلیس ممنوع.» این در حالی است که مالکین خانه های این منطقه در درگیری های ماه گذشته به مبارزه مسلحانه با نیروهای پلیسی که قصد ورود به منازلشان را داشتند و احتمالاً توسط شبه نظامیان پشتیبانی می شدند، پرداخته بودند. در یکی از جلسات ارتش آمریکا با رهبران محلی در منطقه سنی نشین امیریه، یک بازرگان سنی خطاب به فرماندهان ارتش آمریکا گفت: «کسانی که توسط پلیس دستگیر می شوند، هیچ گاه زنده باز نمی گردند.»

وی همچنین از موضوع کشته شدن افرادی که اسامی قدیمی اهل سنت را دارند اشاره کرده بود. وی گفت: «در یک ایست بازرسی مدارک مردی را بررسی کردند و وقتی فهمیدند سنی است او را به جای دیگری بردند و به او شلیک کردند.» از نظر مقامات آمریکایی فعال در عراق، اصلاح ساختار پلیس این کشور ضروری است و باید هر چه زودتر صورت پذیرد. آنها معتقدند که اصلاح این ساختار و فعال شدن نیروهای امنیتی قابل اطمینان قدم ضروری برای کاهش حضور نظامی آمریکا در عراق محسوب می شود.

ارتش آمریکا یک ماه پس از آنکه به مواضع قبلی خود در مرکز بغداد بازگشت، پلیس شیعه عراق را مسئول حفاظت از تمام یا بخش هایی از مناطق سنی نشین خضرا و غزیلیه کرده بود و به رغم اینکه بسیاری از مردم و مقامات پیش بینی می کردند فاجعه ای رخ دهد، به گفته ساکنین این مناطق و فرماندهان ارتش آمریکا اوضاع بهتر شده بود و این مناطق آرامش را تجربه می کردند. براین اساس قرار است مناطق بیشتری در هفته های آتی به پلیس عراق واگذار شود.

مقامات آمریکایی و عراقی اظهار داشته اند که تمایل دارند فعالیت و نقش پلیس در چند ماه آینده برای کنترل شهرها افزایش یابد و نیروهای آمریکایی از پایتخت به سمت دیگر شهرها حرکت کنند. در این راستا در هر گروهان پلیس عراق یک مشاور آمریکایی منصوب شده است تا فعالیت آنها را زیرنظر داشته باشد و مشکلات آنها را رفع کند. ادامه حضور آمریکایی ها در عراق بیش از هر چیز در مورد اطمینان خاطر دادن به اهل سنت در مورد وضعیت پلیس این کشور اهمیت دارد.

رهبران شهر دوره، هفته گذشته در این مورد به توافق رسیدند که پلیس عراق در صورتی که توسط نیروهای آمریکایی همراهی شود می تواند به مناطق موردنظر خود یورش ببرد. این توافق به گفته رهبران اهل سنت در بغداد هم صورت گرفته است. در حال حاضر در مناطقی همچون امیریه، نیروهای آمریکایی در راستای برنامه ای با عنوان «اعتمادسازی» تلاش می کنند. این در حالی است که مصاحبه های صورت گرفته با اهل سنت در مناطق سنی نشین حاکی از آن است که آنها ترجیح می دهند توسط نظامیان آمریکایی دستگیر شوند تا نیروهای عراقی. این نظرسنجی ها حاکی از آن است که اهل سنت ترجیح می دهند در صورت نبود نیروهای آمریکایی، توسط ارتش آمریکا مورد بازرسی قرار گیرند و پلیس عراق گزینه آخر آنها است.

گشت شبانه شب بعد برای ستوان شیلدز با شب قبل فرق ندارد و به گونه ای تکراری و قدیمی شروع می شود: انفجار یک بمب در کنار جاده. شیلدز پس از انفجار از اتومبیل گشت پیاده می شود و جنازه مرد عراقی را درون یک وانت بدون سقف کشف می کند. سر مرد عراقی جدا شده و پشت او افتاده و راننده آمریکایی یکی دیگر از ماشین های گشت از ناحیه پا دچار خونریزی شده است. یکی از سرنشینان ماشین گشت که مورد حمله قرار گرفته بود نیز با چشمان بسته روی زمین افتاده بود. نظامیان آمریکایی پس از جمع آوری جسد مرد عراقی و رسیدگی به وضع مجروحان، از جمله یک عراقی، به مقر خود در نزدیکی فرودگاه بغداد بازگشتند. آنها پس از تحویل جسد به سردخانه و انتقال مجروحان به بهداری روانه سالن غذاخوری شدند و پس از کمی تماشای مسابقه بوکس در تلویزیون دوباره از مقر خود خارج شدند و گشت شبانه را از سر گرفتند.

چند ساعت بعد در حالی که گروه در حال پایان دادن به گشت شبانه بود، پیامی از مرکز ارسال شد: پلیس محلی از کشف چهار جسد در یکی از خیابان ها خبر داده و خواستار کمک برای جمع آوری آنها شده است.

گروه عازم پاسگاه پلیس منطقه مذکور می شود و نیروهای آن را در حالی که یونیفورم های خود را از تن در آورده اند مشاهده می کند. یکی از پلیس های عراقی به شیلدز ساندویچ تعارف می کند و می گوید که نیروهای این پاسگاه خسته و عصبی هستند، خودروهایشان آتش گرفته و تعدادی از آنها کشته شده اند و بقیه عزادار هستند. وی از شیلدز برای اینکه نیروهای این پاسگاه نمی توانند از آنجا خارج شوند و به درون منطقه سنی نشین بروند و اجساد را جمع آوری کنند، معذرت خواهی می کند. شیلدز وقتی فرمانده پاسگاه را می بیند متوجه ترس پلیس از حضور در منطقه مذکور و علت درخواست کمک آنها می شود!

منبع: واشینگتن پست

خبرها

اعلام آتش بس در سومالی

شرق: طرف های درگیر در سومالی با اعلام آتش بس رسمی به درگیری های چند روز اخیر پایان دادند. در این درگیری ها بیش از ۱۵۰ تن کشته شدند. به گزارش شبکه خبری الجزیره روسای عشایر سومالی اعلام کردند رهبران ائتلاف «ضد تروریسم» که از سوی آمریکا حمایت می شوند و شبه نظامیان اسلامگرا موسوم به «محاکم شرعی» برای برقراری آتش بس به توافق رسیدند بدون اینکه توافقنامه ای مکتوب امضا شود. روسای عشایر ضمن درخواست آتش بس اعلام کردند هرگاه یکی از طرفین آتش بس را نقض کند، آنها از طرف مقابل حمایت خواهند کرد.

حمله به دو نماینده پارلمان لبنان

فارس: منازل دو نفر از نمایندگان اکثریت پارلمان لبنان هدف تیراندازی قرار گرفت. به گزارش خبرگزاری فرانسه از بیروت فراکسیون اکثریت پارلمان لبنان در بیانیه ای اعلام کرد دیشب به منزل دو نفر از نمایندگان این اکثریت تیراندازی شد اما به کسی آسیبی نرسید. هیات پیگیری نیروهای ۱۴ مارس که اکثریت نمایندگان پارلمان لبنان را شامل می شود در این بیانیه اعلام کرد در این حمله به منزل «مصباح الاحدب» در طرابلس در شمال لبنان و «عبدالله فرحات» در بیروت تیراندازی شد. این هیات در بیانیه خود افزود: این حمله با هدف برهم زدن امنیت و ثبات لبنان و بازگرداندن این کشور به دوران حکومت دستگاه های اطلاعاتی صورت گرفته است. هیات پیگیری نیروهای ۱۴ مارس در ادامه به کسانی که در این حمله دست داشتند هشدار داد و این اقدامات را بی فایده خواند. لبنان از اکتبر سال ۲۰۰۴ تا دسامبر سال ۲۰۰۵ شاهد یک سلسله ترور بود که با ترور «رفیق الحریری» نخست وزیر پیشین این کشور در ماه فوریه سال ۲۰۰۵ به اوج خود رسید.

بازداشت یک نویسنده سوری

ایرنا: نیروهای امنیتی سوریه «میشل کیلو» نویسنده و تحلیلگر برجسته سوری را به اتهام مشارکت در صدور اعلامیه دمشق ـ بیروت بازداشت کردند. این موضوع را همسر و فرزند میشل کیلو در پاسخ به پرسش خبرنگار ایرنا در مورد علت بازداشت او اعلام کردند. اعلامیه دمشق- بیروت در پایان نشست سه روز پیش شماری از نویسندگان و فعالان سیاسی دو کشور در بیروت صادر شد. این اعلامیه دو کشور را به عادی سازی مناسبات سیاسی بر بنیان برادری و پایان دادن به تشنج جاری در روابط دوجانبه فراخوانده است. همسر و فرزند میشل کیلو در گفت وگوی تلفنی خبرنگار ایرنا تصریح کردند که او ظهر دیروز برای ادای پاره ای توضیحات به مقر نیروهای امنیت داخلی فراخوانده شده و تاکنون بازنگشته است.

وعده تغییرات در قانون اساسی مصر

ایسنا: رئیس جمهور مصر اعلام کرد تغییرات پیشنهادی در قانون اساسی مصر طی ماه های ژوئیه و ژوئن آینده صورت خواهد گرفت. به گزارش خبرگزاری ایسنا به نقل از روزنامه الریاض- چاپ عربستان ـ حسنی مبارک رئیس جمهور مصر در جمع خبرنگاران همراهش گفت: دولت زمان زیادی را برای تصویب این تغییرات که طی ماه های نوامبر و دسامبر آینده به پارلمان ارائه خواهد شد، صرف نخواهد کرد. مبارک در جمع خبرنگارانی که او را در سفرهایش به کشورهای اروپایی و غربی همراهی می کردند، اظهار داشت که تغییر قانون اساسی یک بار صورت خواهد گرفت و برخی اصول این قانون از جمله آموزش رایگان و مسائل مربوط به کارگران و کشاورزان تغییر نخواهد کرد. مبارک گفت: هرگز خودم را در درگیری های سیاسی و اختلافات میان دولت و گروه های معارض دخالت نخواهم داد و تنها به مسائلی که مربوط به منافع ملت است خواهم پرداخت. وی به رغم اعتصاب های کنونی در مصر ابراز امیدواری کرد که «مصر در آینده شاهد روزهای خوبی خواهد بود و به رغم بیکاری و تروریسم و تندروی های دینی، اهداف عالی زیادی محقق شده و خواهد شد.» رئیس جمهور مصر با انتقاد از اقدامات برخی احزاب سیاسی گفت: برخی احزاب خواهان دموکراسی هستند اما در عین حال خواهان دستیابی به برخی کرسی های پارلمانی هستند بدون اینکه طرفداران واقعی داشته باشند. وی اظهار داشت که از اقدامات خشونت آمیز علیه هیچ کس استفاده نخواهد کرد.

درخواست آزادی زندانیان اردنی در عراق

ایرنا: سندیکاهای صنفی اردن از دولت این کشور خواستند تا برای آزادی ۲۴ زندانی این کشور در بازداشتگاه های عراق تلاش کند. «هاشم بوحسان» رئیس این سندیکاها روز دوشنبه در نامه ای به «معروف بخیت» نخست وزیر اردن خاطرنشان کرد: این افراد که تعدادی دانشجو و برخی دیگر برای کار به عراق رفته بودند، از سه سال پیش در شرایط سختی در زندان های عراق به سر می برند.

ادریس دبی باز هم رئیس جمهور چاد شد

فارس: رئیس جمهور چاد با تایید پیروزی وی از سوی کمیسیون انتخابات، برای سومین دوره متوالی به ریاست جمهوری برگزیده شد. به گزارش شبکه خبری بی بی سی ادریس دبی که از سال ۱۹۹۰ قدرت را در چاد در دست دارد توانست ۷۷/۵ درصد آرا را در انتخابات ریاست جمهوری سوم مه به دست آورد. احزاب مخالف این انتخابات را تحریم و وی را به فساد متهم کرده بودند. کمیسیون انتخابات روز یکشنبه میزان مشارکت مردم را ۶۱ درصد عنوان کرد. چهار رقیب انتخاباتی دبی تنها بین سه تا هشت درصد آرا را توانستند کسب کنند. با وجود تحریم انتخابات از سوی مخالفان، ناظران اتحادیه آفریقا و سازمان های غیردولتی آن را آزاد و عادلانه توصیف کردند.

تظاهرات خونین علیه توافقنامه صلح ابوجا

گروه بین الملل: در تظاهرات اعتراض آمیز ساکنان اردوگاه های مهاجران دارفور در غرب سودان ۶ نفر کشته و ۳ نفر دیگر زخمی شدند. به گزارش شبکه خبری الجزیره مقامات دولتی سودان اعلام کردند در تظاهراتی که در شهر الفاشر مرکز ایالت شمالی دارفور برگزار شد معترضین به توافقنامه صلح ابوجا اتومبیل های متعلق به اتحادیه آفریقا و سازمان های دیگر را آتش زدند. در این اعتراضات دو نفر جان خود را از دست دادند. در همین حال گزارش های رسیده حاکی است در ولایت جنوبی دارفور هم تظاهرکنندگان مرکز پلیس در شهر کاس را مورد حمله قرار دادند و در درگیری هایی که صورت گرفت چهار نفر از جمله یک سرباز اطلاعاتی کشته شدند. از سوی دیگر خلیل ابراهیم محمد رهبر جنبش عدل و مساوات برپایی تظاهرات را نشانه مخالفت قاطع ساکنان دارفور و مهاجران با توافقنامه پیشنهادی اتحادیه آفریقا دانست. وی ضمن انتقاد شدید از تلاش های میانجی گرانه آمریکا و کشورهای آفریقایی، موضع واشینگتن را غیرعادی خواند وگفت که اتحادیه آفریقا اعتبار خود را از دست داده است. به گفته خلیل ابراهیم توافقنامه ابوجا حقوق اهالی دارفور خصوصاً حقوق مربوط به جبران خسارات و بازسازی و حق تاریخی خودمختاری را نادیده گرفته است. این در حالی است که فشارهای بین المللی به رهبری آمریکا بر خارطوم مبنی بر پذیرش استقرار نیروهای بین المللی در دارفور در حال افزایش است. گیندای فریزر معاون وزیر خارجه آمریکا در امور آفریقا ابراز اطمینان کرد که سودان با استقرار نیروهای سازمان ملل موافقت خواهد کرد. وی گفت آمریکا ترجیح می دهد در زمینه های برنامه ریزی، کمک رسانی، اطلاعاتی و ارتباطاتی به نیروهای بین المللی کمک کند. آخرین گزارش های رسیده حاکی است، یکی دیگر از گروه های شورشی سودان با امضای توافقنامه صلح ابوجا موافقت کرد و از سوی دیگر اتحادیه آفریقا مهلت جدیدی به طرف های درگیر در دارفور می دهد. خلیل ابراهیم رهبر جنبش عدالت و مساوات (شاخه جنوب دارفور) روز گذشته تمایل خود را برای امضای توافقنامه صلح اعلام کرد. وی دلیل این امر را کمک به کاهش بحران و مشکلات جاری ساکنان دارفور دانست و گفت: سلاح را زمین می گذاریم، به نوای عقل گوش داده و به روند صلح می پیوندیم.

استقرار هزاران سرباز آمریکایی در مرز مکزیک

رئیس جمهور آمریکا قصد دارد در راستای تامین امنیت مرزهای کشورش با مکزیک، هزاران نفر از نیروهای گارد ملی را به این منطقه بفرستد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، جورج بوش قصد دارد هزاران نیروی گارد ملی آمریکا را به مرزهای مکزیک اعزام و از این نیروها به عنوان راه حل موقت در زمان بازسازی نیروهای مرزبانی برای مراقبت موثرتر از مرز ۲ هزار مایلی میان این کشور و مکزیک استفاده کند. این نیروها به عنوان نیروی پشتیبان ماموران مرزبانی عمل خواهند کرد و مرزبانان مسئولیت اصلی حفاظت فیزیکی از مرزها را برعهده خواهند داشت. در همین حال ویسنته فاکس، رئیس جمهور مکزیک نیز در تماس تلفنی با بوش از نظامی شدن فضای مرز میان دو کشور ابراز نگرانی کرد. در این تماس رئیس جمهور آمریکا، به همتای مکزیکی خود گفت که اعزام نیروهای گارد ملی به نواحی مرزی را مدنظر قرار داده، اما این به معنای نظامی کردن مرز نیست. در اطلاعیه دفتر رئیس جمهور مکزیک آمده است: «بوش در حال تجزیه و تحلیل حمایت های لجستیکی و دولتی از بخش هایی از گارد ملی است نه خود ارتش، تا بدین وسیله به نیروهای پلیس مرزی کمک شود.» بنا به اعلام خبرگزاری های مکزیک، بوش و فاکس در زمینه لزوم ایجاد اصلاحات مهاجرتی جامع در آمریکا به توافق رسیدند. مشاوران کاخ سفید تا واپسین ساعات یکشنبه شب مشغول تهیه و تنظیم جزئیات طرح اعزام نیرو به این مناطق بودند و تلاش می کردند تا نگرانی های برخی قانونگذاران را بابت نظامی شدن مرز آمریکا و مکزیک به واسطه استفاده از سربازان برطرف سازند. یک مقام کاخ سفید درباره تعداد این سربازان گفت که بحث از استقرار هزاران سرباز است، اما شمار نظامیان از ۱۰ هزار نفری که برخی در پنتاگون می گفتند به مراتب کمتر است. بوش طرح به کارگیری نیروهای گارد ملی در مرز مکزیک و آمریکا را به قصد جلب نظر مساعد محافظه کاران کنگره آمریکا برای موافقت با لوایح مهاجرتی اش، پیشنهاد داده است. رئیس جمهور آمریکا در تلاش است تا بستر اشتغال موقت و ورود قانونی مهاجران را به کشورش فراهم سازد؛ اما محافظه کاران اتخاذ رویکردی سخت گیرانه را خواستارند.

هرج ومرج در سائوپائولو

دومین موج حملات تبهکاران مسلح در برزیل، شمار کشته شدگان خشونت های اخیر را به ۵۲ نفر رساند. ۳۵ نفر از این قربانیان از افسران پلیس بودند و مقامات برزیل اعلام کردند که این مرگبارترین حملات در نوع خود در تاریخ این کشور بوده است. به گزارش آسوشیتدپرس یکشنبه شب ۴۱ زندان این ایالت دستخوش خشونت بود و زندانیان ۲۲۹ نگهبان زندانی را به گروگان گرفته اند. «خورخه د سوزا» سخنگوی سازمان امور زندان های سائوپائولو گفت: «زندانیان هیچ تقاضایی مطرح نکرده اند و به هیچ کدام از گروگان ها نیز آسیبی نزده اند.» مقامات برزیلی یک گروه تبهکار موسوم به «فرماندهی شماره یک پایتخت» را مسئول این حملات می دانند. خشونت ها از روز جمعه و با انتقال گروهی از زندانیان تحت شرایط امنیتی شدید آغاز شد. انتقال حدود ۶۰۰ زندانی به یک واحد امنیتی فوق العاده با هدف خنثی کردن نقشه تبهکاران برای دست زدن به شورشی هماهنگ در روزهای شنبه و یکشنبه در شماری از زندان های ایالت سائوپائولو صورت گرفت. روز شنبه باندهای مسلح با حمله به ماشین های گشت پلیس و ماموران خارج از ستاد، به اعمال خشونت آمیز ادامه دادند. حملات جمعه شب درحالی که بازجویی از رهبران گروه فرماندهی شماره یک در جریان بود آغاز شد و شورشیان افسران پلیس را در محل کار، واحدهای گشتی، خانه های شخصی یا در میکده ها هدف گرفتند. در تصاویر تلویزیون های محلی، آثار گلوله باران بر اتومبیل ها و ایستگاه های پلیس پیدا بود و رد خون بر صندلی ها و سطح زمین دیده می شد. پلیس گفت از این حمله مرعوب نخواهد شد و عقب نشینی نخواهد کرد. این گروه تبهکار در نوامبر ۲۰۰۳ به بیش از ۵۰ ایستگاه پلیس حمله کرد که سه کشته و ۱۲ زخمی به جا گذاشت. پلیس می گوید گروه فرماندهی شماره یک پایتخت که در سال ۱۹۹۳ بنیان گذاشته شد در قاچاق مواد مخدر و سلاح، آدم ربایی، سرقت بانک، شورش در زندان ها و فرار از آنها، دست داشته است.

رئیس جمهور هائیتی سوگند خورد

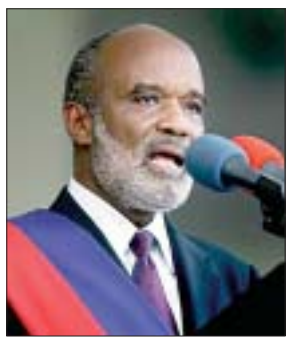

رنه پریوال با به جای آوردن مراسم تحلیف رسماً پست ریاست جمهوری کشور هائیتی را در دست گرفت و خواستار برقراری صلح در این کشور حوزه دریای کارائیب شد. به گزارش خبرگزاری رویترز، دو سال پس از برکناری ژان برتراند آریستید دیکتاتور مخلوع هائیتی، اولین رئیس جمهور منتخب مراسم تحلیف به جای می آورد. اما در حالی که پریوال در حال به جای آوردن مراسم بود، تعداد زیادی از مردم با برگزاری تظاهرات و سر دادن شعارهایی خواستار بازگشت آریستید از تبعید در کویر آفریقای جنوبی شدند. پلیس هائیتی و نظامیان خارجی اندکی قبل از شروع مراسم تحلیف برای آرام کردن اوضاع و متفرق کردن تظاهرکنندگان در حوالی زندان ملی، به سوی آنها گاز اشک آور شلیک کردند. زندانیان گفتند که در این تظاهرات ۱۲ تن کشته شده اند، اما مقامات گفتند تنها چند زندانی زخمی شده اند. تظاهرکنندگان در مقابل مجلس هائیتی فریاد می زدند: آنها چه بخواهند چه نخواهند آریستید باید بازگردد. پریوال ۶۳ساله که یک متخصص کشاورزی است، در سال های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ رئیس جمهور هائیتی بود. دولت او جایگزین دولت موقتی می شود که پس از خلع آریستید منصوب شده بود. آریستید، فوریه سال ۲۰۰۴ پس از قیام مسلحانه مردم و فشارهای واشینگتن و پاریس مجبور به کناره گیری و فرار از کشور شد. هائیتی که از فقیرترین کشورهای قاره آمریکا محسوب می شود، هم اکنون در تلاش است تا پس از چند دهه دیکتاتوری و حکومت نظامیان و خشونت های سیاسی اخیر که جان صدها تن را گرفت، به دموکراسی پایدار دست یابد. پریوال در پله های کاخ ملی گفت: «اگر ما با هم گفت وگو نکنیم، با هم خواهیم جنگید و در نتیجه صلحی وجود نخواهد داشت. ما به صلح نیاز داریم. صلح کلید حل تمام مشکلات است.» ده ها هزار تن از مردم هائیتی ناظر مراسم تحلیف بودند و حافظان صلح کلاه آبی سازمان ملل نیز که روی پشت بام ها مستقر بودند، به دقت اوضاع را زیر نظر داشتند. هیچ یک از سران خارجی در مراسم تحلیف پریوال حضور نداشتند، اما میشله ژان فرماندار کل کانادا که متولد هائیتی است و همچنین جب بوش برادر رئیس جمهور آمریکا و فرماندار ایالت فلوریدا از مهمانان مراسم بودند.

نگاه

سیاه مشق نومحافظه کاران در عراق

جاکوب ویزبرگ

ترجمه: چشم انداز ایران

همچنان که اوضاع در عراق وخیم تر می شود، پرداختن به مسئله چگونگی خروج از این بن بست ضروری تر می نماید. پرسش این است که آیا آمریکا قادر است از جنگ مخرب داخلی جلوگیری کند؟ در کتابی که به تازگی در این باره منتشر شده به بهترین نحو علل بروز فاجعه عراق بررسی می شود. این کتاب که با نام «آمریکا در مسیرهای متقاطع» توسط فرانسیس فوکویاما به رشته تحریر درآمده بدون ذکر منابع، با ارائه شماری از گزارش های فوری و محاسبات داخلی تصمیم گیرندگان دولت بوش بر این امر تاکید می کند که آمریکا بدون داشتن آمادگی برای یک اشغال، در به راه اندازی جنگ در عراق مرتکب اشتباه شد و علت آن چیزی نبود جز وجود تفکرات سیاست خارجی گروه کوچکی در حکومت موسوم به نومحافظه کاران. «نومحافظه کار» به اصطلاحی دهن پرکن تبدیل شده است که برای پایان دادن به بحث های داخلی به کار می رود. برخی از اروپاییان این واژه را به عنوان معادلی برای حامیان جنگ عراق یا به طور کلی تر آغازکنندگان جنگ به کار می برند. اما در آمریکا این اصطلاح (Neo Con) به یهودی بودن پیروان آن تاکید دارد و نشان دهنده آن است که این افراد به منافع اسرائیل بیش از آمریکا اهمیت می دهند. فوکویاما که تا همین اواخر خود را یک نومحافظه کار می دانست، به تعریفی که بنیانگذاران این جریان ارائه می دهند اعتقادی ندارد. در حال حاضر متنفذترین نومحافظه کاران در امور سیاست خارجی، ویلسونی های تندرو هستند. آنها افکار واقع گرایانه ای را که عمدتاً از سوی هنری کیسینجر تعیین می شوند رد می کنند و معتقدند که آمریکا باید رهبری اخلاقی خود را در تمام نقاط جهان حاکم سازد و برای اشاعه آزادی و دموکراسی در صورت لزوم به زور متوسل شود. آنها خواستار اتحادند اما توجه چندانی به موسسات بین المللی و قوانین آن نمی کنند. با این اوصاف فوکویاما، رونالد ریگان و جورج بوش را در دوره دوم ریاست جمهوری اش به عنوان نومحافظه کار معرفی می کند. بوش در دوره دوم ریاست جمهوری اش تا حد امکان همانند یک متفکر یهودی رفتار می کند در عین حال که همچنان نسبت به ماموریت خود درخصوص گسترش دموکراسی پایبند است. فوکویاما تغییرات یک جانبه و نظامی بوش را که موجب پدید آمدن مفاهیمی همچون «جنگ پیشگیرانه»، «رهبری و سلطه خیرخواهانه» و «تغییر رژیم» شده است سرزنش می کند و معترض است که چرا نومحافظه کاران تحت این عنوان که طرح های جاه طلبانه شان به منظور ساخت مجدد جوامع، محکوم به زوال و عواقب غیرمنتظره است، دیدگاه های سیاسی بنیادی خود را رها کرده اند. وی می نویسد: «مخالفت با مهندسی اجتماعی ایده آل پایدارترین ویژگی است که در این جنبش وجود دارد.» نومحافظه کاران در حال حاضر درگیر تلاش برای بازسازی شبه کشوری ویرانه و کاملاً بیگانه شده اند که به سختی می توانند فرهنگ آن را درک کنند. به راستی چگونه این افراد توانستند این کشور را از مسیر واقعی خود تا به این حد منحرف کنند؟ اگرچه فوکویاما اشاره ای نمی کند اما شکست نومحافظه کاران در جنگ عراق بسیار شبیه شکست طراحان جنگ ویتنام است که توسط «دیوید هالبرستام» در کتاب «بهترین و شفاف ترین» ثبت شده است. نخستین قانون اسف باری که نومحافظه کاران در اوایل دهه ۶۰ وضع کردند، توسعه نامناسب وضعیت رفاه در آمریکا بود که از سوی «لیندن جانسون» به کار گرفته شد. از پیشگامان این حرکت می توان از «ارونگ کریستول»، «ناتان گلیزر» و «دانیال پاتریک نیهان» نام برد که با به کارگیری مشی کمونیست های تمامیت خواه به انتقاد از لیبرالیسم موجود در جامعه پرداخته و هدفشان چیزی نبوده جز پشت پا زدن به انسانیت و نادیده انگاشتن فقر. در قانون دوم که در اواخر دهه ۱۹۷۰ میلادی مطرح شد، تعدادی از شخصیت های نومحافظه کار در دوران کاهش تنش ها، همین محاسبات را در مورد سیاست خارجی آمریکا به کار بردند. شواهدی دال بر خصومت آنها با سازمان ملل، نبردشان با رئالیسم کیسینجر که به نظرشان جانشین کمونیسم است و بر فشار آنها بر شوروی سابق به شکل تهاجمی تر به هر دو صورت نظامی و اخلاقی وجود دارد. به رغم اینکه فوکویاما نسبت به دوران طلایی نگاهی دلسوزانه دارد، اما دیدگاه جمعی ناصحیح نومحافظه کاران را مورد توجه قرار نمی دهد. به عنوان مثال عقیده اصلی تفکرات نومحافظه کاران در دهه ۸۰ که از مقاله مشهور «جین پاتریک» تحت عنوان «دیکتاتوری و استانداردهای دوگانه» اتخاذ شده بود، بر این پایه استوار بود که جوامع کمونیست قادر به تغییر از درون خود نیستند. «پل ولفوویتز»، «ریچارد پرل» و «ویلیام کریستول» تصور می کردند که شخصیت سست و ناسیونالیستی خود احمد چلبی می تواند شریرترین دیکتاتور جهان را به کمک گروه کوچکی از پیروانش سرنگون سازد. پس از اینکه این امید ثمربخش به نظر رسید، آنها به نحوی معاون رئیس جمهور و وزیر دفاع و نیز خود رئیس جمهور را متقاعد کردند که در صورتی که ارتش آمریکا کار ناتمام بوش پدر را به اتمام رساند، مردم عراق اشغالگران کشور خود را در آغوش خواهند فشرد. فوکویاما از جوش و خروشی که در یک و نیم دهه گذشته به موجب صدور موفقیت آمیز دموکراسی بر پا شده با نفرت سخن می گوید. وی می نویسد: «نومحافظه کاران دائمی که از جنگ حمایت می کردند، خارج از این بحث قرار دارند و شخصی نیاز است تا در مورد ابزارهای ملموس مورد نیاز جهت گسترش نهادهای دموکراتیک یا توسعه اقتصادی آمریکا بحث کند و آنها را بیابد.»

منبع: Slate